

սի վրայ: Սաթուրճին եկած էր Անթէպէն ուղ-
ղակի Սաւաթոյ վրայ, սպաննած էր տեղւոյն
«պարոն»ը, այնպէս որ երբ Սիս հասաւ ան՝ ա-
յլ տառամբները փախան, անոնց հետեցան Սիսի
խաւով բնակիչներն ալ, թողլով իրենց ինչքերն
ու ստացուածները: Հայեր թէեւ չփախան և
անձի կորուստ չունեցան, բայց անոնք ալ կո-
ղտուեցան, նոյն իսկ Սուրբ Լուսաւորչի գան-
ձին թանկագին անօթները և զարդեղէնները,
որոնք թաքստեան պահարաններու մէջ էին, ե-
րևան հանուեցան այդ չարագէմ գաղանկերու
կողմէն և կողտուեցան: Միայն Սուրբ Ազերը,
Աջպահ Մինաս և իր եղբորորդին Տէր Ղազար
Քահանայ, մեծ ճարպկութեամբ փախցուցին և
տարին Ատանա:

Ասիկա աղօտ մէկ պատկերն է ժԶՈՂ դարու
քաղաքական կացութեան Անատոլիոյ կամ Փո-
քրը Ասիոյ մէջ, ժամանակակից ու ականատես
Անթէպիլի գրչէն, որ դեռ իր կաթողիկոսութեան
ընթացքին՝ Սիսի վրայ Դաւիթ յարձակումին
պատմութիւնն ալ պիտի ընէ մեղի:

Այսպիսի դժնդակ պայմաններու մէջ է որ
Ազարիա Կաթողիկոս, կրցաւ ազատել Ս. Յակո-
բը իր ծանր պարտքերէն:

Հի'ն է երուսաղէմի պարտքերուն պատմու-
թիւնը, առաջին պատմական յիշատակութեան
կը հանդիպինք ժԴՈՂ դարուն, երբ դեռ չէր վե-
րահաստատուած էփմիամին Աթոռը, մենք տե-
սանք արդէն որ Մուսաղէկեան, Եւդոկային,
Թլիւբրանյին, ասորք յիշատակուածներն են,
իւրաքանչիւրը իր ժամանակին, աշխատեցան Ս.
Յակոբի պարտքերը վճարելու, սրբազան գրաւ-
ները ազատելու և անոր պէտքերը հոգալու հա-
մար:

Ս. Յակոբը, ժողովրդական բացատրութեամբ,
«կիման կոփն» էր երուսաղէմի պաշտօնական ան-
ձերուն, մոլեռանդ շէյխերուն և բոլոր բռնաւոր-
ներուն, որոնք մակարոյձներու պէս փակչած
Ս. Յակոբի կշտին, կ'սպառէին անոր կենսական
հոյզը հազար տեսակ պատրուակներով, որոնց
գլխաւորն էր Հայոց միջնեկեղեցական իրաւունք-
ներուն պաշտպանութիւնը: Բայց պէտք է գի-
տել որ այս մակարոյձներ միևնոյն կերպով փակ-
չած էին Հայոց մրցորդ յարանուանութեանց ալ,
և այսպէս ամէն կողմէ կը ձգէին: Այս է լուսա-
բանութիւնը այն երեւոյթին, զոր մատնանիշ
կ'ընէ Դարբանապիլին թէ Մէքսիկայի Դաւիթ զարձ-
եկ պարտքերը բրաւ, որովհետեւ Ս. Յակոբ նորէն
կը ճգմուէր ծանր պարտքերու տակ 1606ին, Ան-
թէպիլին ըրած մաքրագործութիւնէն հազիւ հինգ
տարի ետքը: Ասիկա ցոյց կուտայ թէ հարստա-
հարկներ անգամ մը կշտանալէ ետքը թոյլ կու-
տան որ Ս. Յակոբ քիչ մը շունչ առնէ, սանկ
քանի մը տարի, և զարձեկ կ'անօթենան և նո-
րէն կ'սկսին ուղիւ, նեղիւ, և Ս. Յակոբին վա-
րիչները կ'ստիպուին նոր նոր պարտքերու տակ
մանկ անօթի գաղանկները կշտացնելու համար,
«Յոռի չըջան» մը, որուն մէջ զարեւոյթ խորբալ-
ուած է Ս. Յակոբ:

Բ. Ե.

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԵՐ ԹԱՐԿՄԱՆԻՉՆԵՐՈՒՆ

ԿԱՐՏԵՅԵԱՒ, ԵՐԲԱՅԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

Բ.

Կարեւոր մէկ մասը այն երբայական
բառերուն՝ զորս ուղղակի Եօթնասնիցէն
փոխադրած են մեր թարգմանիչները նոյ-
նութեամբ՝ յարգելի Ուսուցչապետը մէջ
երած է արդէն, ինչպէս ըսինք: Այդ բա-
ռերէն հազիւ մէկ քանիները պատահական
կիրարկումներ ունեցած են մեր մատենա-
գրութեան մէջ՝ իրեւ հասկցուած բառեր,
թէեւ յատուկ անուններու հոլովումը տըր-
ուած ըլլայ անոնց առաջին օրէն իսկ, զոր
օր. սարեկայ, դարբնայ, նետարաւ, արդորայ,
գեղգորայ, և այլն ձևերով. իսկ միւսները
դատապարտուած են իրենց տեղերը մընա-
լու՝ իրեւ օտարտի ու խուժուժ ձայնի:

Մեր ընթերցողներուն համար աւելորդ
չհամարելով ներկայացնել Ուսուցչապետին
նկատի առած բառերը, կը դնենք զա-
նոնք այլուրեւեան կարգի մը վրայ, և նը-
շանակելով հանդերձ անոնցմէ իւրաքան-
չիւրին տեղն և իմաստը՝ իրենց յունապա-
նարակեցերէնովը միասին, ինչ ինչ դիտ-
դութիւններ ալ կը կցենք մեր կողմէ:

Ահա այդ բառերը.

Աւսսարա, Նեդէ Նգարա՛ն (Ա. Թագ. Ի 20),
ἀμαρταρά.

Ասլոյ(*), Բաւէ (Յոր ԼԹ 13), ἀπὸ αἰ— Միւ-
նոյն բառը թարգմանուած է նաեւ առ-
սիւն (Երեմ. Ը 7), բայց կեղակարծ կ'ե-
րեւի այդ գրչութիւնը:

Աւարա(**), արարոյթ, Բաւէ Բաւէ (Դ.
Թագ. Ի 4, 5. Երեմ. ԼԹ 5), ἀραβία,
ἀραβία. — Այլուր արարոյթը կ'գտնուի
Ռարոյթ՝ իրեւ յատուկ անուն (Թիւք
ԻԶ 3, 63. ԼՍ 12. Երկր. Օր. ԼԴ 1.
Յիսուս ԺԳ 14 և այլն, Քաճաճ.

(*) Հին Բաղդադէր կը գրէ. «Ակիւզա» բաղ-
թարգմանեաց, իսկ տմանք տսին ջոհակ գող
գոս »:

(**) Մեր Աստուածաշունչին մէջ արարոյթը(†)
ալ թարգմանուած է այն բառը (Երկր. Օր. Ա
7. Բ 8). Հմմտ. «ձոփն Արարացեաց» (Յիսուս Գ 16,
և այլն):

Արախտիք, Բաշ (Բ. Թագ. ԺԷ 19), ձրփփփ.

Արգար, Կամ Կարար, Զարար (Բ. Թագ. Ժ 41) ձրփփփ, ձրփփփ. Կար. ակար.

Արգար, Բաշ (Բ. Թագ. Զ 8, 15. Ի 19) ձրփփփ, Կար. ակար.

Արգար, Բաշ (Բ. Թագ. Բ 14. Ժ 9) ձրփփփ. Արգար, Զարար (Բ. Թագ. ԺԵ 5), ձրփփփ.

Բերկ, Զարար (Բ. Թագ. ԺԲ 5, 6, 7, 8, 12. ԻԲ 6), ձրփփփ.

Գերգար, Բաշ, Կարար (Բ. Թագ. 8, 15, 23), ձրփփփ. — Ա. Մնաց. ԺԲ 21 համարին մէջ միայն հայերէնը ունի «հէն», որ հաւանաբար ստացւած (գորք, բանակ) յոյն բառին թարգմանութիւնն է, ըստ Աղեքսանդրեան Codex-ի:

Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. ԻԲ 7), Կարգար.

Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. Բ 8, 9. ԻԵ 9), Կարգար Կարգար.

Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. Բ 15), Կարգար ըստ Կարգարեան.

Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. Է 27, 28, 30. ԻԵ 19), Կարգար. — Մեր թարգմանիչները Եկեղիսի է գլխուն 70 և 72 համարներուն մէջ Կարգարը ուրիշ Codex-ի մը համաձայն կորցուցած ձրփփփ Կարգարը Կարգարը կոչուած են զայն:

Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. Ժ 22), Կարգար.

Կարգար = Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. ԺԱ 12) ձրփփփ = [Կարգար ըստ Կարգարեան.]

Կարգար Կամ Կարգար (**), Զարար (Զար ԼԺ 13), Կարգար Կամ Կարգար ըստ Աղեքսանդրեան Codex-ի. — Աստուծոյ առաջինն է ըստ Կարգարեանից ձրփփփ (Կարգար) (ՏԵՄ՝ Կարգար).

Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. Գ 4) ձրփփփ ըստ Կարգարեանի.

Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. ԻԱ 7), Կարգար. Արգար Կամ Կարգար, Զարար, Զարար (Մնաց. Զ 8, 15. Ի 19) ձրփփփ.

(*) «Արգար» բառը զից անգամ յիշուած է Եկեղիսիի ԽԶ գլխուն մէջ. ԽԶ մէկ անգամ միայն Կարգար է թարգմանուած (ԻԵ 25) — Զարար է մանաւանդ բառը, զի մօտ ըստ Կարգարեանից, ի մօտ ըստ Կարգարեանի, Կարգար ըստ Կարգարեանի կը թարգմանէ զայն «Եկեղիս»:

(**) Հին Բաղարիքը կը գրէ. «Զարգար» «Կարգար» (Կարգար) թարգմանեաց Աղեքսանդրեան.

ԻԲ 13. Բ. Թագ. ԻԵ 17), ձրփփփ, ձրփփփ. Արգար, Զարար (Բ. Թագ. ԺԱ 8, 15), ձրփփփ.

Բերկ և (Ո)կերկ, Զարար (Բ. Թագ. Բ 18. Ի 7, 23. Գ Թագ. Ա 38, 44. Ա. Մնաց. ԺԲ 17), ձրփփփ (Կարգար).

Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. ԻԵ 17) ձրփփփ. Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. ԻԳ 5) ձրփփփ.

Զարար Կարգար ըստ Կարգարեանի յիշուած բառերուն մէջ յիշուած անունները, Կարգար Կարգար (Գ. Թագ. Բ 4), Արգար (Բ. Թագ. Է 12), Կար (Բ. Թագ. ԻԱ 9), որոնք առաջադրուած հարցէն կրնան դուրս մնալ. նոյնպէս կրնա թարգմանուած ձրփփփ և Կարգարեանի թարգմանուած ձրփփփ. զի ան զի այս Կարգար (և անոնց նմանները) զորս զորս պիտի տանք յետոյ) տարբեր հայերէն կէտով պէտք է զիտուին մեր Աստուծաւորուն թարգմանութեան մէջ իրեն մասնաւոր երկոյս մը, որուն կ'արժէ մտադիր ըլլալ. թէ և այդ Կարգար նմաններն ալ նշանակուած մը չեն բերեր մեր թարգմանիչներուն կարծեցեալ Կարգարեանի:

Հայագէտ Ուսուցչապետին կարծիքն ու տեսութիւնը աւելի ամրացնելու համար՝ հոս կ'ուզենք աւելցնել Եօթանասնիցէն փոխադրուած ուրիշ նման բառեր ալ, որոնք են հետեւեալները.

Արգար, Զարար (Եկեղ. Ի 29), Կարգար Կարգար ըստ Կարգարեանի.

Արգար, Զարար (Ե. ԻԲ 24), Կարգար. Արգար Կամ Կարգար, Զարար, Զարար (Բ. Թագ. ԺԳ 9), Կարգար Կարգար, Զարար. Ա. Մնաց. ԻԵ 18 համարը, որ ակնհայտ տեղ նախ դրուած է ուրիշ (ձրփփփ) և ապա Կարգար:

Արգար, Զարար (Զարար) (Բ. Թագ. ԺԵ 20), Կարգար.

Արգար, Զարար (Բ. Թագ. Գ 39) Արգար (*) և Կարգարեանի, Կարգար և Կարգար (Երեմ. ԺԲ 19), ձրփփփ և Կարգար.

Կարգար, Զարար (Գ. Թագ. ԺԶ 6, 7), Կարգար, Կարգար, Զարար (Բ. Թագ. Գ 42), Կարգար. Բողոք և Կարգար, Զարար և Կարգար (Բ. Թագ. Է 21), Կարգար և Կարգար.

(*) Կարգար Կարգար, զի Կարգար Կարգար և Կարգար Կարգար (Բ. Թագ. Գ 42), Կարգար և Կարգար (Բ. Թագ. Է 21), Կարգար և Կարգար.

(*) Կարգար Կարգար, զի Կարգար Կարգար և Կարգար Կարգար (Բ. Թագ. Գ 42), Կարգար և Կարգար (Բ. Թագ. Է 21), Կարգար և Կարգար.

(*) Կարգար Կարգար, զի Կարգար Կարգար և Կարգար Կարգար (Բ. Թագ. Գ 42), Կարգար և Կարգար (Բ. Թագ. Է 21), Կարգար և Կարգար.

Բոսոր(*), Էրեբունի (Ես. ԿԳ 1), Շոթոր
Կայսրոն(**), Էրեբունի (Յեսու Բ 18, 19, 26),
չափս.

Գեղ, Յեր (Եղեկ. ԼԹ 11, 15. Երեմ. ԽԹ 2),
չափ.— Յեսու ԺԲ 16 համարին մէջ նոյն
բառը իբրեւ յատուկ անուն թարգ-
մանուած է «Ի Կայի Ենովմայ», փոխա-
նակ ըսելու «Ի ձորն Ենովմայ» և Բ
Մնաց. ԻԲ 3 համարին չափ Եսթօնի ալ
եղած է մեր Աստուածաշունչին մէջ
«յեղիլին Բենովմայ», հաւանաբար չափ
ևս յունարէն չափ (Երկիր) բառերուն
չփոթմամբը:

Դարիւր, Էրեբունի (Գ Թագ. Զ 5, 16,
19, 31 և այլն. Է 49. Բ 6, 8. Բ Մնաց.
Գ 16. Դ 20. Ե 2, 7), ծածիք.

Երեմի, Էրեբունի (Գ Թագ. Զ 8 «Ի տե-
ղի մի յիմոնի»), ձիւն.

Երեմի, Յեր, Էրեբունի (Յեսու Է 25 և 26 «Եմակ
Ա. քովրի») Էրեբունի: — Իսկ 24 համա-
րին մէջ թարգմանուած է «Ի ձորն Ա-
քովրայ», վասնզի յոյնն ունի «էրեբունի»
Աչաք.

Երեմիլ(**), Էրեբունի (Գ Թագ. ԺԵ 22)
ձիւն.

Երեմի, Էրեբունի (Գագ. Բ 27. ԺԷ 5. ԺԲ 14,
17, 18, 20. Ա. Թագ. Բ 12, 28. ԺԴ
3. ԻԲ 18. ԻԳ 6, 9. Լ 7), շաքի.

Թարգման, Էրեբունի (Երեմիլոյ Դ 4), ձիւն.
Թարգման, Երեմիլ, Էրեբունի, Էրեբունի
(Գագ. ԺԷ 5. ԺԲ 14, 17, 18, 20.
Ա. Թագ. ԺԵ 23. Դ Թագ. ԻԳ 24)
Երեմի, Երեբունի.— Միայն Բ Մնաց. ԼԵ 19
համարին մէջ «Երեբունի» է թարգմա-
նուած Երեմիլը:

Մարտիրոս, Էրեբունի (Արեւելի = Գեղեղեղեղ).
(Յեր ԼԲ 32), ձիւն.— նոյնը թարգ-
մանուած է Էրեբունի (Գ Թագ. ԻԳ 5):

Յորեղեմ (գործ. յորեղեմ), Երեբունի
Էրեբունի (Յեսու Զ 2, 4, 5) ձիւն.
— Դեպքացոյ զիրքին ԻԵ զիսուն 28

(*) Քաղաքի անունը ըլլալով՝ յետոյ իբրեւ
որդան կարմիր նշանակութեամբ գործածուած է
մեր մէջ. (ՏԵՍ ԶԲ):

(**) «Կայի» քաղաքի անունէն ձեռքած.—
նոյն բառը Յուդիի մէջ թարգմանուած է ճիշակ
(Թ 7):

(***) Տարբեր է «Երեմիլ» իբրեւ սերունդ
Երեմի (հակա?) նշանակութեամբ (Երեմ. Օր. Բ
11, 21: և այլն. Յեսու ԺԲ 21, 22, ԺԴ 12, 15).
Մարտիրոս:

համարէն ջղերը՝ տասն անգամ, և
ԻԷ զիսուն մէջ՝ վեց անգամ նոյն բա-
ռը յունարէն թարգմանուած ըլլալով՝
այն է «պատ», մեր թարգմանիչներն
ալ քողարկին թարգմանած են զայն.
Ռասիլ, Էրեբունի (Գ Թագ. ԺԲ 19), ձիւն.
Սաղայի, Էրեբունի (Եղեկ. Ժ 5) ձիւն.
Սաղայի, Էրեբունի (Գ Թագ. ԻԳ 4) ձիւն.
Սորիլ, Էրեբունի (Ես. Ե 2), ձիւն.
Սորիլ, Էրեբունի (Երեմ. ԻԹ 17) ձիւն.—
Երեմիլը ձիւնի այս բառը, որ
Թարգմանին թարգմանութենէն ներ-
մուծուած է Երեմիլ մեր Աստուածա-
շունչին մէջ:

Փարսպոն, Էրեբունի (Գագ. Ե 7), ձիւն.—
հաւանաբար ուրիշ աղբիւրէ մուտ գը-
տած է մեր Աստուածաշունչին մէջ,
վասնզի Երեմիլը ունի յունա-
րէն բառը «ձիւն» (հզորք):

Փերեմի կիւնի (․․․) Ա. Թագ. ԻԲ 2 (Փերեմի
ձիւն). — Համա. առաջինը (Գագ. Բ
13), և Երեբունի վերն յիշուած «Երեմի-
լի» բառին հետ:

Աչքի առջև ունենալով այս բոլոր բա-
ռերը, որոնց վրայ կրնան տակաւին ու-
րիշներ ալ աւելցուիլ, զիտեղ կուտանք որ՝
Եթէ Հին Կտակարանը յունարէնի թարգ-
մանող աղբիւրներէն հրեաներն իսկ՝ այս
կամ այն պատճառներով՝ անկարող եղած են
ճշգրտութեամբ համադրուել հաւանաբար բա-
ռերով, հարկ էր անշուշտ տեղին սպասել
մեր թարգմանիչներէն, որոնց միակ նը-
պատակն էր առաջին հաւատարմութեամբ
թարգմանել այն բնագիրը՝ որ ըստ ինքեան
ներշնչուած ըլլալու հանգամանքը կը վայե-
լէր բովանդակ քրիստոնէութեան մէջ, Եթէ
այն է սակայն իրականութիւնը, հարկ կը
մնայ արդեօք երազագիտի առաւելութեամբ
օժտել մեր թարգմանիչները: Մանաւանդ
որ ընդհանուր կեղեցիկին մէջ, մինչև և
զար, հազիւ երբեք գիտնական անձնաւո-
րութիւններ, Որիկենէն (Գ Գար) և Յերե-
միլոս (Գ Գար), քաջասպասէն հետեւած ըլ-
լալով երբայցեքէն ուսման՝ կրցած էին
տիրանալ լեզուին: Անգամ հրեայ ժողո-
վուրդին համար շատոնց ի վեր մոռցուած
ու մոռած այդ լեզուն՝ անձանթ էր բոլո-
րովին, Եթէ չենք սխալիր, ու գրեթէ Պա-
ղատինի ռարբինները միայն ունէին այդ
գիտութեան բանալին: Դ-Ե Գարբու հրե-

չափաւոր յոյն եւ ասորի մեկնիչ Հայ-
բերն ալ (Կիւրեղ աղեքսանդրացի, Ոսկե-
բերան, Եփրեմ) անտեղեակ ըլլալով եր-
բայեցիքէնի՝ Մասորական բնագրին վերա-
յէն կանուխ կատարուած աւելի կամ նուազ
յաջող թարգմանութիւններէն կ'օգտուէին
ընդհանրապէս՝ Եօթանասնից բնագիրին
այս կամ այն մթութիւնները պարզելու
համար:

Ինչպէս քիչ առաջ շեշտեցինք, չուզե-
լով մեր ուշադրութենէն վրիպեցնել այն
մտմտաւոր երկոյթը՝ ըստ որում Եօթանաս-
նիցով մեզի հրամցուած երբայական քանի
մը բառեր իրենց հայերեւոյթ նշանակուած
կը գտնենք մեր Աստուածաշունչին մէջ,
պիտի փորձենք նկատի առնել այդ կէտը
ու բացատրել զայն, որչափ կարելի է,
քանի մը օրինակներով:

Ե. Ե. Դ.

ՄԱՆԴԱԿՈՒՆԻԻ ԺԱՌԵՐՈՒՆ ՄԷԿ ՆՈՐ ՁԵՌԱԳԻՐԸ

(Ճար. ՍԻՈՆ, Գ. Տարի Թիւ 2-3. 65 էջ)

Տպագիրը

Ձեռագիրը

- Էջ 195 տ. 36-37 այլ գիւթի և ութից զօրութիւն
ոչ լինի. այլ եթէ տեսանեա ի
յանկարծ . . .
- » 197 » 9 չփմունք
- » — » 29-34 Ի՞նչ փնտաւոր է շարաթն և չո-
րեքշարաթն: զի սոքա անուամբ
Քրիստոսի միայն են քրիստոնե-
կայք, և անուն ինչ նորոգել և
եղծանել ոչ կարէ առանց լուսոյ
և տօթոյ. և լոյսն և տօթն յա-
րեղակն է, և արեղակնն ոչ եթէ
յաւուրս չորեքշարաթին և ի շա-
րաթուն այլ ինչ ծագումն է . . .
- » — » 39 ով յիմարդ խորոզագիւթ
- » 198 » 21 ցամաքեցուցանել և սնացուցանել
- » — » 24 և ի դոցանէ թէ որ պակաս գը-
տանի
- » 199 » 15 տեսանեմք զամենայն ինչ եղծեալ
ի յաւուրս խորոցն
- » — » 21-22 ի խամբալութենէ անձրեւաց լի-
նին, և ի տօթոյ արեղական, և
ոչ կուուելոյ օդոյ.
- » — » 23 և ոչ եթէ ի տօթութիւն
- » — » 30 զգիճութիւն հովոյն
- » 200 » 9 արդ համարեաց և լինիցի այդպէս.
- » 201 » 33-34 Արդ տէր ոչ է այն պատրանացն
պարտապան
- » — » 35-36 փոխանակ պատրանացն լինել հա-

- այլ գիւթի և յութոյ զօրութեամբ
ոչ ինչ լինի. այլ թէ տեսանիցես
յանկարծ . . .
- չփոթմունք
- Ի՞նչ փնտա է շարաթն և չորեքշար-
թին, զի սոքա անուանք միայն
են տուելան, և անուն ինչ նորո-
գել և եղծանել ոչ (չոր) կարէ ա-
ռանց լուսոյ և տաւթոյ և աւղոյ.
և լոյսն և տաւթն արեղական է, և
արեղականն ո՛չ թէ յաւուրս չորեք-
շարաթին և շարաթին այլ ինչ ծա-
գումն է . . .
- ով յիմար խորոզ առ գիւթդ
ցամաքեցուցանել և սնուցանել
և ի դոցանէ թէ մի պակաս գտա-
նի
- տեսանեմք զամենայն ինչ եղեալ յա-
ւուրս խորոցն.
- ի խոնաւութենէ անձրեւոյ լինի և
ի տաւթոյ արեղական, և ի յաւ-
ղոց.
- և ոչ տաւթութիւն
զգիճութիւն հովոյն
- արդ համարեաց թէ լինիցի այդպէս.
Արդ տէր ոչ է այնմ պարտապան
- փոխանակ հաւատաւոյ նորա պատ-